

Severin Šali | V maju

Bilà si luč, ki v dolgem loku
je šla k obzorju čez livade.
Drhte v noč so rože mlade.
Tvoj soj blestel je na potoku.

Jaz bil sem tvoja bežna senca —
lovila sva se v tujem kraju,
pokrivalo je cvetje naju
ko vonj iz prazničnega venca.

Bila ko mesec si, ki blodi.
Njegovih belih žarkov vesla
tvoj čoln od mene so odnesla —
še danes iščem te povsodi.

Prižigam luč, ki pa utrne
jo veter, ko se v me zaganja,
in ko se nad krmilo sklanja,
mi pot v drugo smer obrne.

Le eno je, kar veže naju:
ko ploveva v neznanih tokih,
se mavrica nad nama v lokih
dotika src kot v tistem maju.